

Program koncertu pt. „Magia smyczka”:

- 1. Anonim – Dawny taniec**
- 2. Muzyka ludowa – Hej św. Janie**
- 3. Muzyka ludowa – Suwany**
- 4. Muzyka ludowa – Stoi lipieńka**
- 5. Pieśń z Bułgarii**
- 6. Improwizacja w stylu indyjskim**
- 7. Melodia mongolska**
- 8. Taniec chiński**
- 9. Maria Pomianowska – Fuga**
- 10. Anonim – Wyrwany**

Program koncertu ma na celu przedstawienie instrumentów, które pomimo olbrzymich różnic w budowie, barwie dźwięku i rodzaju wykonywanej muzyki należą do jednej wielkiej rodziny instrumentów smyczkowych. Łączy je wspólne euroazjatyckie pochodzenie.

Rozwijające się w dużej izolacji od siebie chordofony smyczkowe od wieków wywołują w swoich kulturach podobne skojarzenia emocjonalne. Wszystkim przypisuje się zdolność tworzenia nastroju, atmosfery zadumy, tęsknoty, melancholii. Oprócz podobieństw istnieją oczywiście różnice wynikające z wielowiekowego rozwoju w izolowanych od siebie warunkach. Najłatwiejsza do zidentyfikowania jest różnica w wyglądzie zewnętrznym, a co za tym idzie, w budowie. Równie istotna jest technika grania na danym instrumencie, związana z teorią i praktyką muzyczną konkretnej kultury.

Maria Pomianowska – instrumenty smyczkowe

(suka bilgorajska i fidel plocka – Polska, gadułka – Bułgaria, kemancze – Turcja, sarangi – Indie, Morin-Chur – Mongolia, Er-hu – Chiny)

kierownictwo artystyczne – prof. Andrzej Zieliński

Maria Pomianowska – kompozytor, wokalistka, instrumentalistka, pedagog. Z wykształcenia wiolonczelista (studia w Akademii Muzycznej im. F. Chopina). Od 1981 roku prowadzi studia nad unikalnymi technikami gry na instrumentach smyczkowych kultur muzycznych Azji, podróżując po Indiach, Chinach, Korei, Japonii i Bliskim Wschodzie. W latach 1993-1996 na terenie swej macierzystej uczelni tworzy Sekcję Muzyki Pozaeuropejskiej oraz prowadzi zajęcia w Instytucie Muzykologii UW ukazując związki i odrębności pomiędzy różnymi systemami muzycznymi. Studia porównawcze oraz wielokulturowe doświadczenia artystyczne pozwalają jej podjąć się arcytrudnego zadania – odtworzenia pod względem artystycznym i naukowym dwóch zaginionych staropolskich instrumentów smyczkowych. Wspólnie z dr Ewą Dahlig i lutnikiem Andrzejem Kuczkowskim realizuje z sukcesem rekonstrukcję *suki bilgorajskiej* i *fideli plockiej*.

W 1994 roku zakłada *Zespół Polski*, którego jest kierownikiem artystycznym. W latach 1995-98 *Zespół Polski* koncertuje w Japonii, na Tajwanie, w Czechach, Bułgarii, Belgii, Niemczech oraz Austrii.

W latach 1997-2002 artystka mieszka i tworzy w Japonii, kontynuując swoją karierę muzyczną. W 1999 roku na zamówienie światowej sławy wiolonczelisty Yo Yo Ma komponuje utwory odnoszące się do jej bogatych azjatyckich doświadczeń. W 2000 roku odbyło się prawykonanie tej muzyki w Niigata (Japonia), gdzie wraz z genialnym artystą prezentuje publiczności próbę przełamania barier międzykulturowych. Jest to połączenie dźwięku staropolskich instrumentów oraz instrumentów różnych regionów Azji. W 2002 roku realizuje marzenie swojego życia – nagranie wraz z muzykami z Japonii, Chin, Australii i Polski płyty pt. „Suita Jedwabnego Szlaku”. Kompozycje są podsumowaniem 20 lat poszukiwań wspólnego muzycznego pierwiastka łączącego rozmaite kultury kontynentu Euroazjatyckiego.

Artystka od lat prowadzi wykłady i warsztaty muzyczne, naucza, promuje młode zespoły imuzyków.